

Vi indgik sidste år sammen med De Konservative en finanslovaftale med regeringen. Det gjorde vi, fordi vi troede på, at den ville være gavnlig for landets økonomi. Det har den også været, men regeringen har skabt det dårligst tænkelige klima ved at gå uden om sine finanslovs partnere i en række vigtige sager.

Her ved afslutningen af folketingssamlingen vil Venstre derfor sige følgende til regeringen:

Vi vil til efteråret gøre endnu et forsøg på at lave aftaler med regeringen, som kan lede frem til en aftale om finansloven for 1996, men nu er det sidste udkald. Regeringen må gøre sig klart, at for at få en aftale skal skeen for alvor tages i den anden hånd. Der skal tages fat på en række af de forsømte strukturreformer, der skal ske en markant nedbringelse af statens underskud, og regeringen må opgive sit sammenrend med venstrefløjten.

For at regeringen ikke skal blive overrasket og komme i tidnød, vil jeg allerede nu ridse overskrifterne op for nogle af de strukturreformer, som Venstre ønsker gennemført til efteråret. Regeringen kan så bruge sommeren til at overveje sine udspil, ligesom Venstre og De Konservative vil bruge sommeren til at udarbejde et fælles oplæg til efterårets forhandlinger.

Vi skal tage fat på en reform af overførselsindkomsterne. Unge mennesker skal ikke i berøring med bistandssystemet; de skal have arbejde i stedet for bistandshjælp. Dagpenge-reglerne skal strammes op, bl.a. sådan at der bliver en reel pligt til at stå til rådighed. Der skal gennemføres en reform af voksen- og efteruddannelsen, bl.a. så den i højere grad bliver styret af brugerne, og statskassen skal aflastes for en stor del af udgifterne til uddannelsesorlov.

Vi skal øge bevægeligheden på arbejdsmarkedet. Regeringen har desværre gjort det dyrere at tage på arbejde med de højere benzinafgifter og andre forringelser; der er her sket betydelige skader, som skal genoprettes. Der skal gøres en kraftig indsats for at lette vilkårene for nye og mindre virksomheder, og så skal der ske en kraftig sænkning af statens underskud bl.a. ved at fjerne de ekstraudgifter, som regeringen har påført statskassen siden 1993.

Vi appellerer nu til Det Radikale Venstre og CD om at presse Socialdemokratiet til at bevæge sig netop på disse punkter. Hvis det ikke engang kan lade sig gøre at gennemføre reformer på disse områder, så må det være synligt for enhver, at Socialdemokratiet har udspillet sin rolle, og at det ikke blot er udsigtsløst, men

også skadeligt fortsat at betro partiet et regeringsansvar.

Socialdemokratiets formand har jo mildest talt ikke demonstreret overbevisende politisk ledelse. Nu vil jeg bruge et diplomatisk udtryk og sige det på følgende måde: Statsministerens uforudsigelighed i håndteringen af selv de mindste sager er en belastning. Han har nu anbragt sig i den groteske situation, at han ikke for indeværende tør besøge Færøerne og i øvrigt til vores skuffelse heller ikke deltog i debatten om Færøerne i formiddags.

Så vil jeg også godt sige, at det har været ynkeligt at iagttage statsministerens og Socialdemokratiets undvigende holdning til busblokaderner og de andre ulovligheder i Esbjerg.

Bedst som vi troede, at kommunismen var lagt endeligt i graven, ser vi de gamle, røde faner komme ud af mølposen. De gamle klassekampråb lyder på ny, og vi oplever overenskomststridige strejker, blokader, vold og tvang, men se, om statsministeren tager klart afstand fra ulovlighederne! Nej, han dukker sig og afslører derved, at Socialdemokratiet stadig stikker dybt i fortidens forældede tankegods.

Over for denne trætte og handlingslammede regering står Venstre og Det Konservative Folkeparti som et alternativ, (munterhed), et dynamisk alternativ, som er parat til at gennemføre de reformer, der skal til for at sikre fortsat udvikling af vores velfærdssamfund, et ansvarligt alternativ, som med håndfasthed vil stoppe statens gældsætning og påbegynde en afvikling af statens gæld, et troværdigt alternativ, som vil genskabe en klar og offensiv udenrigspolitik, der sikrer Danmark en aktiv rolle i udviklingen af det nye Europa.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu 13 korte bemærkninger og derudover finansministeren.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det er ikke lykkedes mig at finde ud af, hvad det er, hr. Anders Fogh Rasmussen mener at opnå af fordele ved kanonbådsdiplomati omkring finanslovforlig for 1996.

Mig bekendt har Venstre og Det Konservative Folkeparti entydigt vedkendt sig, at de stemmer for finansloven her i landet. Derfor kan jeg kun opfatte utidige trusler om, hvad man vil, og hvad man ikke vil, og hvad man absolut vil kræve, som et bidrag til, hvordan Venstre kunne sætte sig uden for indflydelse i efteråret 1995.